Material informativ

Glosar de termeni folosiţi în Managementul financiar

Ianuarie 2007, **Nr. 1**

A

Abatere suma deviaţiilor standard comparate cu media aritmetică a distribuţiei totale. Este considerată un mijloc de calcul al riscului pentru populaţia cu o distribuţie normală.

Abordare managerială a cheltuielilor
Cheltuielile se consideră a fi economice (reale, relevante), ceea ce implică înregistrarea în contabilitate, pe lângă celelalte cheltuieli, şi a cheltuielilor alternative.

Abordarea prin metoda cartelei de bonitate echilibrate
constă în dezvoltarea următoarelor etape în organizarea activităţilor unei companii: (1) stabilirea misiunii şi a obiectivelor ei; (2) formularea unei strategii; (3) stabilirea unui sistem de control strategic pentru a măsura: eficienţa, calitatea, inovaţia, feed-back-ul clienţilor şi (4) măsurarea performanţelor financiare ale companiei

Activ fabricat pe cont propriu
activ fabricat pe cont propriu înseamnă transferul de valoare a materialelor, bunurilor, activelor tangibile produse în cadrul cheltuielilor excedentare ale companiei, în vânzările companiei

Active Totalitatea bunurilor şi a drepturilor deţinute de o persoană juridică sau fizică, care pot fi transferate, în caz de nevoie, pentru acoperirea datoriilor. Activele pot fi fixe sau circulante.
Activele pot fi pe tangibile şi intangibile termen lung
- Stocuri
- Creanţe
- Mijloace financiare (conturi la bănci, conturi de casă)
- Capitaluri proprii
- Cheltuieli în avans şi provizioane

Active fixe Active tangibile şi intangibile, ce se depreciază sau se consumă în procesului de transformare.

Active fixe neamortizabile valoarea de utilizare nu se schimbă, ceea ce înseamnă că nu este consumată în procesul de transformare. Activele fixe neamortizabile includ investiţii financiare, opere de artă şi terenuri

Active intangibile de lungă durată
De exemplu, software cu costuri de achiziţie ce depăşesc o numită valoare stabilită prin lege.

Active tangibile pe termen lung
- Clădiri, teren
- Echipamente, instalaţii, maşini cu costuri de achiziţie ce depăşesc o numită valoare stabilită prin lege

Actualizare Procedură matematică utilizată pentru a asigura comparabilitatea în timp a datelor economice şi financiare înregistrate în perioade diferite de timp, prin exprimarea lor la valoarea din momentul la cere se face analiza.

Alerta de control special Este un mod complet şi rapid de reconsiderare a strategiei, impus de evenimente neaşteptate (dezastre naturale, terorism, schimbări politice bruşte etc. sau crize la bursa de valori, deprecierea accentuată a valutelor, greve etc.).

Amortizare Expresia amortizării parţiale sau a uzurii activelor fixe, – amortizarea unei părţi a preţului de achiziţie prin transferul cheltuielilor pe perioade reale.

"Instruire în Standarde Internaţionale de Contabilitate şi

Management Financiar pentru întreprinderi mici şi mijlocii”
“Management financiar”

Amortizare acumulată la termen
Termen pentru suma amortizărilor de la momentul achiziţionării
până la data la care se determină preţul rezidual.

Amortizarea pe perioada de impozitare
Recunoaşterea cheltuielilor pentru fiecare exerciţiu financiar; rata
de amortizare diferă de amortizarea contabilă (de exemplu, în
primul an după achiziţie se poate amortiza 50 % din amortizarea
anuală, chiar dacă activul a fost achiziţionat în a 12-a lună a
anului – este posibil să se utilizeze amortizarea accelerată).
Prevederile în acest domeniu sunt foarte complexe şi sunt
specificate în legislaţie.

Analiza lanţului valorii este o metodă orientată spre funcţiile necesare unui produs, proces, serviciu cu cost minim, fără a îi diminua calităţile,
fiabilitatea şi performanţa. Obiectivele avute în vedere prin
aplicarea acestei metode sunt următoarele: (1) creşterea valorii de
utilizare a obiectului studiat şi scăderea cheltuielilor de producţie,
mai ales a celor materiale; (2) creşterea calităţii produsului şi
serviciului; (3) îmbunătăţirea condiţiilor de lucru; (4) creşterea
productivităţii muncii.

Analiza mediului competiţional extern
Are în vedere activităţile acelor indivizi, grupuri şi organizaţii ce
exercită o influenţă directă asupra activităţilor companiei şi asupra
cărora compania ar putea exercita o influenţă semnificativă.

Analiza mediului general extern
Reprezintă analiza factorilor economici, politici, legali şi
tehnologici.

Analiza P.E.S.T. Ia în considerare mediul economic general în care acţionează o organizaţie şi constă în identificarea factorilor potenţiali de
influenţă, corelările cauză – efect dintre aceşti factori şi parametrii
organizaţiei, precum şi modalităţile de corelare a factorilor. În
final, se obţine o imagine sistematizată a constrângerilor pentru
elaborarea strategiei, ce apar din cauza mediului general.

Analiza pragului de rentabilitate
Analiza momentului la care veniturile egalează costurile totale,
fiind folosite mai multe niveluri de producţie, preţuri, etc., când
volumul vânzărilor (venituri) acoperă cheltuielile totale

Analiza sensibilităţii unui proiect de investiţii
Analiza variabilităţii indicatorilor ce caracterizează proiectele,
generate de modificarea unuia dintre factorii de risc, în timp ce
restul de factori rămân constanţi

Analiza SWOT (*Strengths* **-, Puncte tari,** *Weaknesses* **Puncte slabe,** *Opportunities* **– Oportunităţi,** *Threats* **- Ameninţări)**
Este instrumentul cel mai utilizat de analiză a situaţiei strategice a
întreprinderii, influenţate de acţiunile simultane ale factorilor
interni şi externi. Sinteza diagnosticului – legal, comercial, al
resurselor umane, operaţional şi financiar – se poate face ca o
matrice SWOT. Această analiză recapitulează ***punctele tari, punctele slabe, oportunităţile*** ş***, ameninţările*** întreprinderii.

Angajaţi Îndeplinesc sarcini de lucru pentru întreprindere pe baza
contractelor de muncă, salariile le sunt plătite pentru luna trecută,
şi de aceea sunt creditori ai întreprinderii până la sfârşitul lunii în
care li se plăteşte salariul. De exemplu – calcularea salariilor
pentru luna septembrie 2004 este realizată de către contabil până
la 30 septembrie 2004, data plăţii este 7 octombrie 2004, la
lichidarea pentru luna septembrie va fi indicată obligaţia existenţei
în numerar a salariilor angajaţilor până la 7 octombrie, dacă
compania va plăti salariile până la această dată.

B

Balanţe intermediare de gestiune (marjă de acumulare)
Pe baza contului de profit şi pierderi, se pot calcula anumiţi indicatori de valoare şi de rentabilitate. Sistemul de indicatori se poate dezvolta pe grade, pornind de la cel mai simplu (producţie + valoarea adăugată comercială) şi terminând cu cel mai sintetic (profit net). Acest sistem se poate numi o cascadă a balanţelor intermediare a conturilor curente. Fiecare balanţă intermediară a conturilor curente reflectă rezultatul gestiunii financiare, pe baza nivelului corespunzător de acumulare.
Baza de distribuţie Variabilă selectată pe baza căreia se distribuie cheltuielile indirecte pe mai multe unităţi de calcul.
Bilanţ Include valoarea curentă a tuturor tipurilor de active ale companiei (active şi pasive).
Este principalul document contabil ce introduce patrimoniul unei companii într-un cadru temporal specific. Activele înregistrate în bilanţ includ toate drepturile de proprietate şi pasivele, în ordine descrescătoare conform lichidităţii lor (capacitatea activelor de a se transforma în numerar), în timp ce obligaţiunile înregistrate în bilanţ includ toate obligaţiunile sau angajamentele, în ordine crescătoare conform datei de scadenţă (cât timp păstrează compania resursa respectivă). Obligaţiunile reflectă sursele fondurilor companiei în timp ce activele reflectă folosirea efectivă a acestor fonduri; astfel, toate sursele au o alocare specifică; toate necesităţile de finanţare trebuie acoperite cu fonduri. Egalitatea bilanţului este necesară pentru că activele şi pasivele sunt reprezentarea aceleiaşi mărimi economice.
Bugetul centrelor de costuri
Planuri de cheltuieli, venituri şi rezultate economice pentru o anumită perioadă de timp, de obicei un an. Document important de conducere a întreprinderii, plan de cheltuieli şi venituri (de obicei anual)

C

Calcularea ratei profitului este un calcul bazat pe utilizarea definiţiei profitului ca diferenţă dintre valoarea vânzărilor şi cheltuielile variabile. Această metodă elimină problemele din contabilitatea cheltuielilor suplimentare constante.
Calculaţia costului pe baza activităţilor (CCBA)
Este o nouă abordare a calculaţiei costurilor de regie pentru o unitate de producţie. În prezent este cea mai utilizată metodă de planificare a bugetului de cheltuieli de regie – metoda salariilor directe nu mai este folosită (în corelare cu modificările tehnologice şi de altă natură a proceselor de producţie, cu importanţa crescută a unor activităţi administrative, etc.).
Cheltuielile de regie se împart pe activităţile care le-au determinat.
Calculaţia costurilor proprii totale
Definirea cheltuielilor produselor şi serviciilor individuale (calculaţia pe unitatea de produs).
Capacitatea de management
Exprimă capacitatea întreprinderii de a planifica, organiza, dezvolta şi controla anumite activităţi.
Capital curent net Reprezintă partea de capital permanent destinat şi utilizat pentru a finanţa activitatea curentă operaţională şi se calculează ca diferenţa dintre capitalul pe termen lung şi activele fixe.
Capital curent net necesar Este un element al activelor şi reprezintă activele circulante ce trebuie finanţate prin utilizarea capitalului operaţional net şi se calculează ca diferenţa între activele circulante fără fondurile disponibile şi datoriile curente (generate de exploatare).
Capital propriu - valoarea acţiunilor întreprinderii (societate pe acţiuni)
- contribuţia asociaţilor (societate cu răspundere limitată)
Categorii de amortizare clasifică activele în grupuri, în funcţie de durata de utilizare economică
Centre de cost Unităţi economice de bază pentru întreprindere; în centrele de costuri se includ cheltuielile şi veniturile pentru contabilizare, şi

se determină profitul operaţional. Centrele efectuează activităţi
specializate, având rezultate proprii (produse, servicii).
Centru administrativ Produce servicii interne pentru întreprindere (de exemplu, contabilitate, servicii economice şi administrative furnizate tuturor
centrelor întreprinderii), nu facturează serviciile furnizate
clienţilor, iar cheltuielile centrului se distribuie pe centrele de
producţie
Centru de producţie Realizează producţia de produse, servicii furnizate în afara
întreprinderii, face facturi pentru propriile activităţi, eventual
obţine numerar din vânzări.
Cheltuieli Intrările într-o întreprindere, utilizate pentru producerea
rezultatelor, traduse în valoare nominală şi folosite în estimări de
producţie
- Intrări materiale transpuse in valoare nominală
- Servicii furnizate transpuse in valoare nominală
- Intrări de personal (de exemplu, salarii angajaţi, asigurări
sociale şi medicale, cheltuieli de catering)
Cheltuielile ce apar în procesul aprovizionare – producţie –
vânzare
Cheltuieli alternative Cheltuieli realizate, atunci când resursele (manoperă, capital) nu se consumă în situaţia cea mai bună posibilă.
Cheltuieli ascunse Se referă la decizia pentru o variantă (vezi definiţia cheltuielilor incrementale). Aceste cheltuieli nu au relevanţă pentru decizia
luată, pentru că se referă la cheltuielile deja realizate, de aceea
aceste cheltuieli nu depind de varianta aleasă.
Cheltuieli convenţionalconstante
Se numesc de asemenea cheltuieli fixe, şi reprezintă categoria de
cheltuieli care nu îşi modifică mărimea sau care au o variaţie
neglijabilă în funcţie de volumul de producţie.
Cheltuieli de producţie Determinarea cheltuielilor pe unitatea de calcul (produs, centru de
cost)
Cheltuieli directe Cheltuieli direct corelate cu o anumită comandă (produs, serviciu
– de exemplu, salariile angajaţilor care produc respectivul
produs).
Cheltuieli explicite Cheltuieli pe care întreprinderea le plăteşte sub formă de cheltuieli
financiare pentru achiziţionarea de resurse productive, cheltuieli
de închiriere, de utilizare de capital împrumutat, etc.
Cheltuieli fixe Cheltuieli constante, indiferent de modificarea intensităţii sau
domeniului de activitate a întreprinderii (volum mai mare de
producţie sau servicii).
Volumul de cheltuieli fixe, pentru u unitate de produs sa serviciu
descreşte atunci când creşte producţia.
Cheltuieli implicite Cheltuieli care nu au formă de cheltuieli financiare, fiind de
aceea greu de cuantificat. De obicei se utilizează cheltuielile
alternative pentru a fi estimate.
Cheltuieli incrementale Cheltuieli referitoare la o variantă, pe care managerul decide să o accepte sau să o respingă.
Cheltuieli indirecte Cheltuieli ce depind de mai multe produse sau servicii, care nu pot
fi corelate doar cu un produs; aceste cheltuieli se repartizează în
funcţie de diferite criterii definite (de exemplu – salariile
personalului managerial, chiria pentru birouri, cheltuieli pentru
achiziţionarea de calculatoare şi ITC, etc.).
Există mai multe tipuri
de repartizare a acestor cheltuieli.
Cheltuieli reale totale Cheltuielile directe referitoare la unitatea de calcul şi cheltuielile indirecte (regie) în funcţie de baza de repartizare
Cheltuieli variabile Cheltuieli care se modifică proporţional odată cu modificările intensităţii şi domeniului de activitate a întreprinderii.
Cheltuielile care se modifică în funcţie de volumul de producţie.
Cifra de afaceri Valoarea tuturor bunurilor şi serviciilor vîndute de o întreprindere
într-o anumită perioadă de timp
Coeficientul dinamic de siguranţă
Reprezintă punctul (ca procent) de la care vânzările pot scădea
astfel încât întreprinderea să atingă pragul de rentabilitate fără
însă ca întreprinderea să înregistreze pierderi.
Coeficienţi proporţionali deduşi din profit
Deservesc scopurile managementului întreprinderii,

managementului departamentelor interne, ale deciziilor
managerilor în diverse situaţii ce apar în activitatea curentă a
întreprinderii

Compararea întreprinderilor / Benchmarking

Metodă ce permite compararea a două întreprinderi ce operează în
două domenii diferite de activitate, atâta timp cât se iau în
considerare factori cheie de succes. În acest mod, performanţele
cheie se îmbunătăţesc continuu, ceea ce determină o poziţie din ce
în ce mai bună pe piaţă. Valorile de intrare şi ieşire ale propriei
întreprinderi vor fi comparate cu acelea ale altor întreprinderi.
Evaluarea propriilor performanţe poate fi realizată prin
compararea bunurilor întreprinderilor, analizate în general sau pe
grupe de bunuri, sau prin compararea unor procese similare.

Contabilitate de amortizare

Imaginea reală a situaţiei, realizată proporţional.

Control Componentă a procesului de management al unei întreprinderi,
împreună cu analiza, planificarea şi implementarea. Are scopul de
a monitoriza activităţile desfăşurate în întreprindere, pentru a
identifica gradul de realizare a standardelor de performanţă şi
pentru a stabili acţiunile necesare, corective sau de îmbunătăţire.

Control managerial Are ca scop menţinerea eficienţei şi eficacităţii, atingerea
obiectivelor planificate şi efectuarea de acţiuni în conformitate cu
prevederile legislative şi cu regulile interne. Acest tip de control
are ca obiective să prevină pe de o parte fraudele, pierderile,
abuzurile, managementul necorespunzător şi, pe de altă parte,
deficienţele de planificare şi pierderile materiale.

Control preventiv are ca scop monitorizarea intrărilor, anticiparea problemelor ce
pot apărea şi prevenirea unor încălcări ale regulamentelor stabilite
anterior

Control strategic Constă în analiza succesului unei activităţi din punctul de vedere al
strategiei de utilizare a resurselor, în scopul de a obţine avantaje în
urma oportunităţilor pieţei şi al punctelor forte ale întreprinderii.
Este un proces de stabilire de obiective, monitorizare, evaluare, şi
recompensare a performanţelor operaţionale.

Controlul operaţional Urmăreşte activităţile curente ale întreprinderii, astfel permite
realizarea de acţiuni corective pentru activităţile în curs de
desfăşurare.

Controlul postoperaţional

Urmăreşte monitorizarea ieşirilor, a activităţilor deja realizate şi
contribuie la procesul de învăţare din greşeli.

Controlul premiselor Constă în controlul sistematic şi permanent al corectitudinii
factorilor utilizaţi pentru elaborarea strategiei întreprinderii. Deşi
premisele strategiei iau în considerare atât factorii de mediu intern
cât şi extern, o atenţie deosebită trebuie dată determinării factorilor
de mediu concurenţial. Vor fi selectaţi factorii cu un impact
semnificativ şi cu o mare probabilitate de schimbare.

Controlul veniturilor, cheltuielilor şi al rezultatelor economice

Activitate managerială importantă în managementul economic şi
financiar
Relaţia între venituri, cheltuieli, rezultate economice ale
întreprinderii, de o parte, şi fluxurile financiare ale întreprinderii pe
de cealaltă parte – în condiţii economice ideale, trebuie să existe o
corelaţie directă între aceste entităţi economice şi financiare.
Înseamnă că dacă cheltuielile întreprinderii vor fi mai mici decât
veniturile, atunci întreprinderea are profit, astfel întreprinderea
cheltuie mai puţini bani pe intrări decât obţine pentru ieşiri. Astfel
întreprinderea dispune de un surplus de mijloace financiare libere
de obligaţii. Dacă nu există condiţii bune de plată pe piaţă,
furnizorii nu plătesc la timp facturile – ceea ce poate determina
creşterea insolvabilităţii întreprinderii pe scară largă. În acest caz,

profitul nu mai este util pentru întreprindere, deoarece nu deţine
mijloace financiare disponibile pentru următoarele cicluri de
producţie şi pot apărea serioase probleme financiare– implică
pierderea lichidităţii şi solvabilităţii întreprinderii.

Contul de profit şi pierderi
Include proporţia curentă între cheltuieli şi venituri şi rezultatele
financiare (profit sau pierdere).
Face o sinteză a fluxurilor economice – venituri şi cheltuieli –
generate de activitatea curentă (operaţională, financiară şi
excepţională) şi de activităţile extraordinare.

Conturi de regularizare şi actualizări
Cheltuieli şi venituri, care trebuie repartizate din punct de vedere
contabil pe mai multe exerciţii financiare.

Creanţe Reflectă angajamentele cu terţe părţi (clienţi, ale căror plăţi se vor
face după livrarea bunurilor şi serviciilor, şi debitorii, ca beneficiari
ai împrumuturilor date de întreprindere şi care trebuie returnate plus
dobândă. Din punct de vedere financiar, creanţele se referă la
clienţi, furnizori-debitori, sume de primit de la stat şi instituţii
publice, alţi debitori, etc.

Creditori Parteneri de afaceri ce furnizează servicii şi produse, de obicei pe
credit (plata se face după o perioadă de la data facturării), astfel
devin creditori ai întreprinderii până la realizarea plăţii facturii –
furnizori.

D

Debitori Parteneri de afaceri ce achiziţionează produsele şi serviciile pe
credit (plata se face după o perioadă de la data facturării), astfel
devin debitorii întreprinderii până la încasarea facturii – clienţi

Declaraţia de flux de numerar (cash flow – trezorerie)
Reprezentă un document ce prezintă capacitatea întreprinderii de
al genera numerar şi care se recomandă a fi făcut în completarea
celorlalte documente contabile de bază (bilanţ, contul de profit şi
pierderi şi anexa la bilanţ).
Monitorizează mişcările de bani în întreprindere, fiind o parte a
rapoartelor financiare anuale (întreprinderile mici nu au obligaţia
de a face această declaraţie); exprimă solvabilitatea întreprinderii
la data întocmirii declaraţiei.

Diagnosticul riscului O parte a diagnosticului financiar ce vizează măsurarea rentabilităţii capitalului propriu şi evaluarea echilibrului economic
şi financiar pentru a evalua gradul de risc al afacerii

Domeniu de siguranţă Exprimă nivelul până la care pot scădea vânzările, fără a cauza pierderi pentru întreprindere.

E

EBIT (Earnings Before
Interest and Taxes)
Profitul înainte de dobânzi şi impozite.

EBITDA (Earnings Before
Interest, Taxes,
Depreciation and
Amortization)
Excedentul brut al exploatării.

EBT (Earnings Before
Taxes)
Profitul înainte de impozitare.

Efect de levier Măsoară creşterea rentabilităţii capitalului propriu al
întreprinderii, ca o consecinţă a datoriilor pe termen lung şi
mediu, cînd rata dobînzii este depăşită de rata capitalului propriu
al întreprinderii.

Eficienţă Modul în care se realizează activităţile întreprinderii (comparând
doi manageri – cel mai eficient este acela care utilizează mai
puţine resurse pentru a obţine rezultate egale cu ale celuilalt).

Eficienţa cheltuielilor: Proporţia dedusă din profit =
Cheltuieli
Profit

Elaborarea bugetului Proiectarea unui buget pe baza regulilor stipulate;
Activitatea ce are în vedere managementul departamentelor
interne (centre economice) cu ajutorul bugetelor, de obicei
pregătită pe un an. Reprezintă determinarea cheltuielilor,
veniturilor şi profiturilor viitoare ale acestor centre economice şi
un control continuu al nivelului lor .
Aprobarea şi aplicarea bugetului în întreprindere – aprobare de

către management şi de directorul general, punerea în practică de
directorul general.

Elasticitate / coeficient de elasticitate

Elasticitatea a două fenomene (cauză şi efect) sau două variabile
(explicative şi rezultative) este caracterizată în mod static de
variaţia relativă, sau, cu alte cuvinte, de raportul dintre variaţia
relativă a unei variabile comparată cu variaţia relativă a altei
variabile. În acest scop se calculează coeficientul de elasticitate

F

Fişa de scor balansat Constă în dezvoltarea următoarelor etape în organizarea
activităţilor unei întreprinderi: (1) stabilirea misiunii şi
obiectivelor; (2) formularea strategiei, (3) punerea în funcţiune a
unui sistem de control strategic pentru a măsura: eficienţa,
calitatea, inovarea, feed-back-ul clienţilor şi (4) măsurarea
performanţelor financiare ale întreprinderii.

Flux de numerar (cash flow, trezorerie netă)

Reflectă variaţia (fluxul) trezoreriei nete (ΔTN) de la începerea
până la terminarea exerciţiului financiar.
Mişcări de capital corespunzător funcţionării economice a
întreprinderii. Fluxul de numerar porneşte de la partenerii de
afaceri către întreprindere şi de la
întreprindere către partenerii de
afaceri şi angajaţi.

Formula de calcul Conţine datele de intrare calcul, pe baza cărora se determină cheltuielile

Funcţia cea mai importantă a profitului

Capacitatea companiei de a plăti toate datoriile pe termen scurt
folosind toate activele curente. Profitul este momentul decisiv –
un criteriu pentru analiza tuturor indicatorilor referitori la
performanţele întreprinderii – volumul de producţie, noile
produse, investiţiile.

Funcţia de dezvoltare a profitului

Profitul este principala ursă pentru crearea mijloacelor financiare
necesare pentru dezvoltarea întreprinderii în viitor.

Funcţia de distribuţie a profitului

Realitatea că profitul este o sursă de transfer la bugetul naţional.

Funcţia motivaţională a profitului

Reprezintă motivaţia pentru întreprinzător, manageri şi personal.

I

Implementarea controlului

Se realizează pentru a evalua dacă strategia trebuie schimbată ca o
consecinţă a rezultatelor asociate unor acţiuni specifice ce reflectă
implementarea strategiei. Acestea pot fi prezentate în două
moduri: puncte de control de referinţă şi monitorizarea
iniţiativelor strategice.

Investiţie Corespunzător unei definiţii mai largi, conceptul de investiţie re
referă şa toate cheltuielile sau fondurile alocate în vederea
obţinerii de venituri viitoare. Conform definiţiei limitate,
investiţia reprezintă fondurile cheltuite pentru achiziţia de active
fixe – construcţii, reconstrucţii, dezvoltări, modernizări şi achiziţia
de active ca echipamente, stocuri, instalaţii, clădiri, mijloace de
transport şi alte instrumente operaţionale.

L

Levier Relaţia dintre datoriile purtătoare de dobîndă şi capitalul total

Lichiditate Reprezintă capacitatea de a face faţă la toate plăţile datorate pe
termen scurt (mai mic de un an) pe baza activelor deţinute.
Reprezintă capacitatea elementelor patrimoniale de a se
transforma în numerar.
Capacitatea întreprinderii de a regulariza fluxul de numerar pentru
a acoperi toate obligaţiile contractuale la termenul de plată**.**

Lichiditate curentă Capacitatea întreprinderii de a returna toate datoriile pe termen
scurt, prin utilizarea activelor circulante

Lichiditate imediată Capacitatea
întreprinderii de face faţă la toate plăţile datorate pe
termen scurt, pe baza creanţelor (nu se includ stocurile).

Lichiditate la vedere Capacitatea întreprinderii de face faţă la toate plăţile datorate pe termen scurt, pe baza disponibilităţilor în numerar

M

Management financiar strategic
Reprezintă o structură integrată necesară pentru a sprijini luarea deciziilor financiare şi strategice într-o întreprindere şi pentru decodarea performanţelor întreprinderii; include analiza concurenţială, analiza operaţională şi analiza financiară

Management prin bugete Managementul centrului de cost cu concentrare pe cheltuieli şi pe necesităţile de venituri ca mijloace financiare, realizarea volumului planificat de rezultate

Managementul cheltuielilor
Management bazat pe metode specifice de calcul, denumite metode de management al cheltuielilor, care reflectă conţinutul economic al costurilor şi cheltuielilor şi include procedurile ce furnizează cuantificarea corelaţiei dintre cheltuieli şi producţie.

Manager Decide alocarea resurselor întreprinderii. Creează şi asigură condiţiile de lucru ce permit funcţionarea eficace a întreprinderii.

Marja brută de acoperire Acest indicator este calculat prin diferenţa dintre volumul de vânzări (venituri) şi cheltuielile variabile şi este utilizat pentru recuperarea cheltuielilor convenţional constante; mărimea indicatorului va indica eventual profit, pierdere sau doar acoperirea cheltuielilor convenţional constante.

Marjă de acoperire brută unitară
se calculează pe unitatea de produs şi reprezintă diferenţa dintre preţul de vânzare şi cheltuielile variabile unitare.

Matricea Boston Consulting Group
Este o metodă de analiză strategică a portofoliului de activităţi ale unei întreprinderi, elaborată de Boston Consulting Group. Un domeniu de activitate strategic este analizat cu un instrument de lucru ce ia în considerare entităţi omogene reprezentate de produse, pieţe, perechea produs – piaţă, technologii sau echipamente industriale, pînă la nivelul la care pot fi alocate direct resursele necesare.

Metoda actualizării Premisele fundamentale ale acestei metode constau în faptul că orice valoare financiară se degradează în timp, dacă nu este integrată într-un proces economic operaţional, astfel încât o anumită cantitate de bani are astăzi o valoare mai mare decât va avea în viitor. Calculaţia se face utilizând rate de actualizare.

Metoda costurilor directe (Direct-costing)
Metodă de management al cheltuielilor în care determinarea cheltuielilor se bazează doar pe cheltuielile variabile, deoarece depind "direct" şi sunt generate de volumul de producţie şi de vânzări. Cheltuielile variabile includ atât cheltuielile directe variabile (materiale, procesare, energie pentru scopuri tehnologice, cheltuieli pentru vânzări) cât şi cheltuielile indirect variabile (combustibil pentru încălzire, contribuţii pentru asigurările sociale).

Metoda ratei interne de rentabilitate
Rata de actualizare pentru care valoarea actualizată a cheltuielilor asimilate, valoarea actualizată a veniturilor şi astfel a beneficiilor actualizate este zero.

Metoda valorii nete actualizate
Este o aplicare directă a procedurii de actualizare. Valoarea actuală netă a fiecărui proiect de investiţie se calculează pe baza diferenţei între venitul total net actualizat şi valoarea cheltuielilor iniţiale.

Monitorizare Reprezintă colectarea sistematică a informaţiilor referitoare la modul de desfăşurare a unei activităţi. Este considerat pasul

preliminar necesar pentru fazele de evaluare şi control ale
activităţilor unei întreprinderi.

O

Operaţiuni contabile Reprezintă majoritatea operaţiunilor, cu caracter repetitiv în viaţa economică a întreprinderii. Contabilitatea include operaţiunile
patrimoniale realizate pentru obţinerea de produse şi servicii
vandabile, operaţiunile financiare de capital şi pe pieţele
financiare, operaţiunile excepţionale, operaţiunile accidentale şi
operaţiunile din afara obiectului curent de activitate. Toate aceste
operaţiuni se consideră a fi activităţi normale. Doar în cazuri rare,
pot apărea evenimente extraordinare în viaţa întreprinderii
(pierderea proprietăţii, cutremure, etc.) care nu depind de deciziile
luate de management.

Operaţiuni de capital Se referă la modificarea volumului şi structurii activelor şi pasivelor, ca o consecinţă a deciziilor de investiţii şi finanţare
luate de managementul întreprinderii. Aceste decizii se pot referi
la investiţii şi dezinvestiţii (revânzarea activelor şi recuperarea
capitalului imobilizat). În consecinţă, pasivele includ operaţiuni
financiare (creşterea capitalului propriu), operaţiuni de împrumut
(credite noi) şi/sau operaţiuni de rambursare (a împrumuturilor),
precum şi operaţiuni de rambursare a capitalului propriu (rareori).

P

Pasive (datorii nonfinanciare pe termen scurt)

Reprezintă sursele de finanţare pe termen mai mic de un an,
exclusiv împrumuturile bancare. Includ datorii la furnizori, stat,
acţionari, şi sumele neplătite la timp de clienţi, etc.
Pasive
– capitalul acţionarilor – capital propriu
- profituri nedistribuite pe perioada anterioară (pierderi)
- profit sau pierdere pe perioada curentă
- resurse financiare externe – furnizori
- suma impozitului
- credite bancare
- obligaţii neonorate şi amânate

Perioada de amortizare a investiţiei

Perioada de timp necesar pentru recuperarea cheltuielilor prin
veniturile nete succesive. Perioada de amortizare se calculează cu
ajutorul următorului raport:
Venit anual net mediu
Cheltuieli de investitie .

Perioada de calcul În funcţie de perioada de timp pentru care se face calculaţia. Se
face diferenţierea între calculaţia preliminară şi finală.

Pierdere Diferenţa dintre cheltuieli şi venituri, atunci când cheltuielile
depăşesc veniturile.

Plan de conturi Întreprinderea dezvoltă un plan specific de conturi, pentru un
anumit exerciţiu financiar, pe baza planului de conturi pentru
întreprinderi, planul de conturi pentru exerciţiul financiar anterior,
structura activelor întreprinderii şi obligaţiile şi dezvoltările
aşteptate, precum şi cazurile contabile prevăzute. Întreprinderea
nu trebuie să deschidă conturi din Planul de conturi pentru
întreprinderi dacă nu are prevăzute cazurile contabile respective.

Plan de conturi pentru întreprinderi

Definiţie obligatorie a conturilor valide pentru contabilitate în
întreprinderi

Planificare strategică Reprezintă luare în considerare a deciziilor alternative prezente, din punctul de al consecinţelor lor posibile în timp. Planificarea
strategică constă într-un plan strategic referitor la planificarea
activităţilor de cercetare – dezvoltare, marketing, producţie,
financiar – contabilitate şi resurse umane.

Pragul de rentabilitate Nivelul de vânzări pentru care întreprinderea nu are nici profit nici
pierderi. Acest prag se mai numeşte adesea punctul zero, punctul
mort sau punctul critic al balanţei. Reprezintă nivelul de
producţie pentru care volumul de vânzări (veniturile) acoperă
cheltuielile totale.

Preţ de achiziţie Preţul activului la momentul achiziţiei, înregistrat în contabilitate,
dar care se reduce prin amortizare la preţul rezidual

Preţul (fixarea preţurilor) Stabilirea preţului produsului
Preţul produsului Costul total de producţie + profit (în acest manual nu luăm în discuţie TVA+ul, deoarece TVA se stabileşte prin lege şi la nivel de întreprindere valoarea TVA nu poate fi nicicum influenţată).
Procesul de stabilire a bugetului
Proiectarea unui buget pe baza regulilor stipulate
Aprobarea şi aplicarea bugetului în întreprindere – aprobare de către management şi de directorul general, punerea în practică de directorul general
Profit Diferenţa dintre cheltuieli şi venituri, atunci când veniturile depăşesc cheltuielile.
Profit net Profitul obţinut într-o anumită perioadă. Profitul net aparţine proprietarilor întreprinderii şi poate fi utilizat pentru a fi reinvestit sau pentru dividende.
Profitabilitatea capitalului propriu Proporţia dedusă din profit =
Capital propriu
Profit
Profitabilitatea întreprinderii Raportul dedus din profit =
Capital total
Profit
Profitabilitatea produsului
Determinarea raportului între profit şi cheltuielile totale de producţie, raportul dintre profit şi volumul vânzărilor – respectiv determinarea profitabilităţii se poate face prin mai multe metode
Profitabilitatea veniturilor
Proporţia dedusă din profit =
Venituri
Profit

R

Rata medie de rentabilitate
Se stabileşte pe baza profitului anual mediu şi al valorii medii anuale prin aplicarea următoarei formule:
Arr = 100
Investitie medie anuala
Profit mediu anual ×
Realizare şi control Realizare de tot personalul sub coordonarea personalului managerial, control de către managerul centrului de cost, operaţiuni ale personalului managerial, scop: asigurarea că realitatea corespunde cu bugetul planificat
Regularizarea fluxului de numerar
Importantă activitate managerială în cadrul managementului economic şi financiar
Respingerea controlului Apare într-o organizaţie atunci când rolul de control este perceput ca incorect, fiind interpretat ca o încălcare a "libertăţii" întreprinderii. Controlul poate fi neacceptat atunci când se concentrează în direcţii greşite, când este prea complex sau beneficiile sunt ineficiente.
Rezultat economic Este diferenţa între veniturile totale şi cheltuielile totale ale unei întreprinderi.
Profit – se obţine dacă veniturile depăşesc cheltuielile.
Pierdere – se obţine dacă cheltuielile depăşesc veniturile.
Risc Posibilitatea *apariţiei unei pierderi*, dar de asemenea variabilitatea valorilor unui anumit indicator, sau în altre cuvinte, *abaterea valorii efective de la valoarea estimată anterior*
Risc de faliment Posibilitatea întreprinderii de a atinge insolvabilitatea, sau în alte cuvinte, incapacitatea de a face plăţi, statut recunoscut oficial de o instanţă judecătorească
Risc financiar Reprezintă variabilitatea rezultatelor întreprinderii, ca o consecinţă a structurii sale financiare
Risc sistematic Posibilitatea pentru o întreprindere să înregistreze pagube determinate de condiţiile economice generale sau de piaţă
Risc specific Posibilitatea pentru o întreprindere să înregistreze o pierdere ca o consecinţă directă a activităţii şi politicii acesteia
Rolul managementului financiar strategic
Explică şi furnizează informaţii celor care iau decizii într-o întreprindere, evidenţiine factorii externi de influenţă

S

Sistem de instrumente manageriale interne
Standarde tehnice şi economice, calculaţii, bugetare, contabilitate

Sistem de standarde tehnice şi economice
Standardele pot fi clasificate în funcţie de diverse aspecte.
În primul rând, după elementul standardizat:
- Standarde de consum de materiale, de manoperă
- Standarde capacitate pentru eficienţa echipamentelor
- Standarde de uzură
- Standarde de rezerve
Clasificare în funcţie de scop:
- Standarde operaţionale
- Standarde de planificare
Clasificare în funcţie de modul de utilizare:
- Standarde individuale
- Standarde generale

Solvabilitate reprezintă capacitatea de a acoperi toate plăţile, toate datoriile contractate, şi cele pe termen scurt şi cele pe termen lung
 abilitatea companiei de a-şi acoperi obligaţiile (obligaţiile de plată) la timp
 capacitatea companiei de a îşi îndeplini întotdeauna toate obligaţiile contractuale, de a dispune de suficiente resurse financiare în conturile companiei

Standarde tehnice şi economice
Determină cantitatea esenţială de factori de producţie consumaţi pentru unitatea de produs.

Strategia de stabilire a preţului
Procesul de luare a deciziei referitoare la stabilirea preţului produsului, cu luarea în consideraţie a celorlalte influenţe (externe) de pe piaţă

Substituţie bazată pe comportament
Apare ca o consecinţă a concentrării exagerate asupra cuantificării elementelor măsurabile. Deoarece recompensele se dau în corelare cu aspecte cantitative, comportamentul unui angajat se va concentra pe rezultatele măsurabile, neglijând celelalte aspecte, nu mai puţin importante.

Supraveghere strategică Se referă la monitorizarea tuturor evenimentelor interne şi externe, cu potenţial impact asupra strategiei organizaţiei.

T

Tehnici de scenariu pentru un proces de investiţie
Reprezintă tehnici de analiză a eficienţei unui proiect, luând în considerare modificarea variabilelor ce influenţează indicatorii de performanţă, asociindu-se fiecărui scenariu o anumită a probabilitate a realizărilor de obţinut.

Tipuri de rapoarte - Conturi de bilanţ (conturi de active şi de pasive)
- Conturi nominale/temporare (conturi de cheltuieli şi de venituri)
- Conturi finale/de închidere – se folosesc doar pentru prelucrarea conturilor finale

Trezorerie netă De asemenea numit cash sau numerar sau fonduri disponibile reprezintă partea din capitalul operaţional net ce depăşeşte necesarul de capital operaţional net, formând activele circulante disponibile ce rămân constante între două rotaţii şi sintetizează în bilanţ efectul convergent al tuturor operaţiunilor contabile şi de capital.

V

Valoare adăugată exprimă creşterea înregistrată ca urmare a folosirii factorilor de producţie şi de capital, peste valoarea materialelor, energiei şi serviciilor cumpărate de către companie de la terţi

Valoare capitalizată valoarea capitalului înmulţită cu coeficientul de capitalizare (rata creşterii/dobânzii ş.a.m.d.)

Valoarea actualizată Reprezintă cât valorează astăzi banii viitori. Calculaţia se face utilizând ratele de actualizare.

Venituri Rezultate tangibile – Volumul de producţie, volumul de servicii, transpuse în valoare nominală
[Sursa: proiect smeproject.ro, imbunatatit]

Informaţii suplimentare

Puteţi obţine informaţii suplimentare folosind www.finand.ro

FINAND MANEGEMENT |consulting team|
Mail biroul@finand.ro
Tel. 031 409 26 44
Fax 031 816 18 83